

ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP**A év**

1– 5 oldal

Olv.: Ez 18,25-28 – Fil 2,1-11 – Mt 21,28-32

Példabeszéd az engedetlen testvérekről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Arra gondoltam, hogy ezt a szentmisét azért ajánljuk fel, - ma különösképpen is aktuális, Szentírás vasárnapja van – hogy az Isten Igéjét meghalljuk, ebből megsejtsünk valamit és arra válaszoljunk is!

***Egyetlen helyes emberi válasz:
a megtérés!***

Isten Igéjének meghallgatására az ember válasza a megtérés, ami azt jelenti, hogy az ember nem magának él! Aki magának él, az elveszíti az életét, az elszigetelődik, az egyedül marad. Aki meg akarja menteni életét, az elveszíti azt! Jézus példája: nem magának él, hanem az ajándékba kapott életét elajándékozta másoknak! Az ajándékozás mértéke más és más lehet.

A mai olvasmány és az evangélium megtérésre szólít föl bennünket. A szentlecke a megtért emberek közösségi életére hívja föl a figyelmünket, hogy annak milyennek kellene lennie. Ezért imádkozzunk ma ebben a szentmisében, hogy minél többen megtérjünk, minél többen az önző világunkból kilépjünk és elinduljunk egymás felé.

***Olyan közösségi életet tudjunk élni,
amelynek éltető tere az élet!******Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

Isten jobb belátásra bátorít bennünket! Multkorában beszéltem arról, hogy a keresztyénység az egyetlen eszme, amely az általa hirdetett rend ellen vétőknek megbocsát. Az egyetlen eszmerendszer, amely az általa hirdetett igazságot, parancsolatokat, törvényeket megszegőknek megbocsát. Az elmúlt vasárnap végigelméltük ezt és talán mindenki ennyit elvitt a szívében magával, hogy megbocsátás nélkül nem lehet közösségben élni. Aki ezt nem teszi magáévá, az akkor is magára marad, ha úgy gondolja, hogy sokakkal összetartozik.

A keresztyénység központi gondolata – ezt is végigelméltük az elmúlt vasárnap – ezzel az egyetlen fogalommal fejezhető ki: üdvösség! A kinyilatkoztatás, a Biblia Isten e világi tevékenységét ezzel az egyetlen szóval fejezi ki! Isten üdvözít, Isten megment! Isten jobb belátásra akar bennünket rávenni! Krisztus az üdvözítő azért lett Emberré, hogy az ember üdvözülhessen, megmenekülhessen abból a börtönből, amibe az önző ember bezárja magát.

***Az üdvösség, a menekülés útja azt jelenti,
hogy az ember elindul a másik ember felé
és közösséget keres a másik emberrel!***

***A kereszténység másik központi gondolata,
a mai vasárnap üzenete: a megtérés!***

Azt is mondhatom, a kereszténység két igazságra épül, - az ember számára nagyon érthető, kézzel fogható igazság - egyik az üdvösség, - amiről a múlt alkalommal szoltam és most is idéztem - a másik a megtérés, ami a mai vasárnap üzenete.

Isten fölkínálja az üdvösséget nekünk, a szabadulást, a menekülés útját, mert veszélyben forog az életünk, magunknak élünk, ennél nagyobb veszély nincs az emberi élet ellen. Az istentelen világ, az Istent tagadó világ pontosan ezt hangsúlyozza, hogy az ember éljen magának, hiszen az ilyen ember mindig kielégítetlen. Az ilyen ember sohasem tud megnyugodni, következésképpen az ilyen emberrel azt lehet tenni, amit akarnak.

A másik fogalom a megtérés, a mai vasárnap üzenete. Kilépés a magunk világából, válasz a bibliai igazságokra. Az egyetlen válasz, hogy az ember odafordul Jézushoz. Jézussal keres bensőséges kapcsolatot, aki az élet útja! Aki Jézushoz közelít, vele kapcsolatot alakít ki, annak az egész életútja a megújulás jegyében telik el. Ma hallottuk a szentleckében, Pál apostol írja, a megtérő emberek közösségének, a filippi Egyház híveinek, akár mondhatnám, az Európában és Magyarországon elfogyó és megmaradó kevéske közösségeknek:

***Tegyétek örömet teljessé azzal,
hogy egyetértetek, hogy összetartoztok egymással!
Egy lélekkel keressétek az igazságot
és egy szívvel szeretitek egymást!***

Az első keresztény közösségeket látták a pogányok. Most a pogány Európa, pogány Magyarország, mit látnak a keresztény közösségből? Látja-e a pogány Magyarország, hogy a keresztény közösség tagjai egyetértenek, egy szívvel szeretik egymást, egy lélekkel keresik az igazságot? Nem ostoba ideológiák rabjai!

***Megtérés!
Nem magának él az ember, egymásért élünk!***

Mi lenne, ha az ember - aki elveszíti életét – ezt az önmagának élő gondolkodásmódot fölcserélné az egymás gondját-baját, örömét kereső gondolkodással? Újra megszülethetne a kívül levők csodálkozása: ***Nézzétek, hogy szeretik egymást!***

A kereszténység dinamikája pontosan ebben volt, ebben van. Ha nincs ez a dinamika, akkor lassan elfogyunk, lassan eltemetjük egymást, aztán majd mások tapossák a sírjainkat. Ők már nem törődnek azzal, hogy ki van a föld alatt. Kiről van szó? Aki közénk kívánczik! Ki az, aki fölfedezi a mi értékrendünket, ami mindenki számára kíváncsatos. Mindenki arra vágyakozik, hogy olyan emberekkel tartozzon össze, akikkel egyetért, akikkel közös a tervük.

Nem maffia közösségről van szó, ebből egyre több van, a hírközlő eszközök is elsősorban róluk szólnak. Hanem azokról a közösségekről van szó, amelyek az életet hordozzák, amelyekről Pál apostol a szentleckében írja a szeretet kapcsolatot értékelő levelét. Rendkívül fontos, hogy az ember komolyan elgondolkodjon ezen, mit jelent, hogy az ember Istenhez, Jézushoz kapcsolódik! Pál levelében Jézus áll példaképül, aki értünk lett Emberré, aki szeretett minket, szeretett minket önmagánál jobban. Nagyon kértem, mindenki jegyezze meg, hogy a felebaráti szeretet nem az, hogy szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

***Szeresd felebarátodat jobban, mint önmagadat!
Jézus ezt a parancsot adta nekünk!***

Felelősek vagyunk az életünkért, a saját életünkért! Ezért mindenkinek végig kell mennie az emberré válás útján. Mögöttünk van egy évszázad, kegyetlen volt ez a XX. század. Akiket 1000 éven védett a magyar fegyvereivel, vérével, az életével, vasfüggönyt is fölhúztak.

Felelősek vagyunk az életünkért, mindenki! Senki nem lehet felelős a másik életéért, legfeljebb a másinak segíthetünk. A maga útját mindenkinek magának kell végigjárni, megelőzően a maga életét fölépíteni. Ez az emberré válás útja, erre a XX. században nem volt igény. Meg is született az arcnélküli ember. Mindenki maga felelős az üdvösségéért! Az életünk az üdvösség útja! Ha az ember emberhez méltó életet él, akkor az üdvösség útján jár!

***Legyünk nagyon reálisak!
Mindenki maga felelős az üdvösségéért!***

Nem hivatkozhatunk senkire, mindenki csak magára hivatkozhat! Minden emberi kapcsolatban is ez az igazság. Sajátos, a II. Vatikáni Zsinat igen sok keresztény szemében is szálla. Még igen sok egyházi ember szemében is szálla. A régi Egyházat fölforgatta. A vallásos emberek is úgy gondolták, hogy ennek a világnak az Istenhez, az Isten igazságaihoz, az Isten törvényeihez, az Egyház előírásaihoz kell igazodni, alkalmazkodni. Ez határozta meg a II. Vatikáni Zsinatig az „ügymond” vallásos emberek gondolkodását.

Jön a II. Vatikáni Zsinat az aggiornamentójával, /adzsornamentójával = a mai naphoz igazodni/ azt jelenti, hogy Isten igazodott ehhez a világhoz, hiszen értünk Isten, a Megváltó, az Irgalmas, a Szabadító. Jézus értünk lett Emberré! Alkalmazkodott mindenben a világhoz és hozzánk emberekhez. Fölmerül sok egyházban és magát hívőnek gondoló, vallásosnak tűnő emberben is, hogy ez elfogadhatatlan. Mi az, hogy az Egyháznak kell alkalmazkodni a világhoz? Igen, ha az Isten így tett, akkor mit akar az Egyház, amely Jézus alapította Egyház.

Nagyon jó ideológiák is vannak erre. Hogyan lehetne az istenellenes, a hitetlen világ kultúráját beleilleszteni a keresztény kultúrába? Nem ez a legfőbb kérdés. A magunk kultúráját kell fölépíteni és a magunk kultúráját kell élni. Nem azzal kell foglalkozni, hogy az istennélküli, istenellenes világnak milyen a kultúrája. Attól eleget szenvedünk! Csak a rádiót kell bekapcsolni és a televíziót, a napi sajtót. Valóban szenvedünk ettől a kultúrától!

Ez nem fog attól megváltozni, hogy azt mondjuk, ennek a kultúrának kell alkalmazkodni az Istenhez, és az Egyház elvárásaihoz. Nem fog! ***Csak akkor lehet tervezni, ha a mi kultúránknak olyan jelenléte van ebben az istenellenes, istentagadó világban, amely érték!*** A keresztény ember nem a múlton kesereg, nem a jövőről ábrándozik.

A keresztény ember a jelenben él!

Mit mondott a szőlősgazda? Menj a szőlőmbe! A keresztény ember küldetése a mára szól! Ma kell a keresztény embernek ezeket az értékeket kialakítani magában, a kapcsolataiban és a környezetében. Ma! Ez a legfontosabb feladat, ennél fontosabb nincs! Ez nem akkor kezdődik, amikor az embernek már jó állása van. Akkor már gondolkodhat azon, hogy az Istennel is kellene kicsit foglalkoznia. Mindent megelőz a ma, független mindentől!

Ma menj a szőlőmbe!

A két gyerek története, a szőlősgazda az Isten, az ő szőlőskertje a világ. El kell azon gondolkodni, hogy vannak bejegyzett keresztények, anyakönyvezzük őket. Bár most már éppen hallottam, hogy az egyik városban a polgármester meghirdette, hogy a kereszteltek anyakönyvében nem fiú és lány szerepeljen, hanem gyerek.

Vannak bejegyzett keresztények, akik azt gondolják, amit a zsidók is gondoltak. Azért, mert a zsidókhoz tartoztak, akkor nekik megkülönböztetett helyük van a pogányokkal szemben. A megkeresztelt emberek is igen sokszor úgy gondolják, ők mások, mint a többiek. Ez csak lehetőség. Ez csak felhívás. A bejegyzés papír, semmit se ér. Megtanultuk, a pecsétes papírok mindent helyettesítenek. Minden kaput megnyitnak adott esetben. Nevetséges!

***Elkötelezett keresztények azok,
akik Krisztus Egyházát alkotják!***

Akiknek minden tevékenységük Isten országának igazságát fejezik ki, azokat az értékeket, amelyek emberiek, mert Isten adta őket, aki értünk Isten! Vannak jó példáink, nem is kevés. Talán ennyi is elegendő ahhoz, hogy belássuk, Isten az üdvösségszerző, az ember a megtérő!

***Az üdvösségszerző Isten mellé
csak a megtérő embert lehet állítani,
azt az embert, aki nem magának él!***

Mennyit panaszkodunk, hogy milyen a világ, önző, magának él, követelőzik. Mindig harmadik személyben beszélünk. Kinek jut eszébe, mondjuk Önök közül, egyáltalán a keresztények közül, hogy nem rólam szól ez esetleg, nem én vagyok önző? Nem én vagyok követelőző, éledeorientált? Mindez összeegyeztethetetlen a kereszténységgel. Olvastuk, hallottuk a Biblia igazságát és üzenetét.

Olyan sokat tudunk beszélni, panaszkodni, hogy milyen a világ, amelyben élünk. Olyan a világ, amilyenek mi vagyunk. Rajtunk kívül, vannak még sokan mások, de a mi közösségünket nem mások határozzák meg. A mi közösségünk rajtunk múlik! Tessék körülnézni! Jövő vasárnapra készülök egy búcsúra. Szeretném elbúcsúztatni azokat, akik hozzám tartoztak, de nincsenek itt. Ők csak akkor fognak jelentkezni, amikor bajban vannak.

Ez a tapasztalatom, de engedjük őket! Menjenek a maguk útján, keressék másutt az igazságokat. Találják meg az Istent és találják meg egymást. Szívből ezt kívánom és el fogok búcsúzni ünnepélyesen, hogy békeesség legyen az én lelkemben és bennük is.

***Nekem két nagy példaképem van a megtéréssel kapcsolatosan:
Egyik Szent Ferenc, a másik Istenes Szent János!***

Szent Ferenc, amikor rádöbbsent az élet igazságára, akkor azt hitték, hogy megbolondult. Egy kicsit megbolondul az az ember, aki ebben a világban még mindig Jézust választja. Ez 1200 környékén is így volt. Ferenc akkor letépte magáról az összes ruháját, semmi nem kell, amit ez a világ tudott nekem adni, majd az Isten felöltöztet. Felöltöztette! Mekkora küldetése van a mai napig az önmagából is kivetkőzött és a felöltöztetést csak Istentől váró Ferencnek!

Istenes Szent János, amikor hallotta azt az ígehirdetést, amely arról szólt, hogy mindent oda kell adni, hogy az ember igazán az Istennek tudjon szolgálni, - emberekben Istennek - akkor mindenét elhagyta és elkezdte az emberek szolgálatát. Minden emberben a szenvedő Jézussal

találkozott. Ennek az embernek ma szinte nincs ország, ahol ne lennének követői, intézményei. Még a legnagyobb pogányok is az ő szolgálatát szeretnék. Csakhogy ma egyre kevesebben vannak, akik ezt a szolgálatot, a betegek szolgálatát magukévá akarják tenni. Az emberek akkor jajdulnak föl, amikor bajban vannak.

Hol vannak az evangéliumi emberek? Amikor az ember bajban van, akkor evangéliumi emberekre áhítozik. Példaképeim, mert az lesz gazdag, aki meg tud szabadulni önmagától, nem azért, mert pazarló, nem azért, mert meggondolatlan, nagyon is meggondolt az, hogy mire is való a mi emberi életünk! Hamarosan, a már megépült kórházi épületnél fölállítjuk Istenes Szent János szobrát, ami pontosan erről az igazságról szól. Csak egytől félek, hogy tönkre teszik. Akkor az üzenet úgy fog szólni, ahogy ebben a világban szólhat.

Megtérés! Üdvösség! Isten az Üdvözítő! Jézus a Megváltó!
Az ember a megtérő, kilép önző önmagából és elindul a másik felé!
Ebben az elindulásban Jézussal megy!
Ez az út - életünk végéig - a megújulás útja,
mert az emberi kapcsolatokat minden nap meg kell újítani,
ha emberhez méltón akarunk élni!

+ A M E N +

Imaszándék a MI Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Sajátos hét, ami mögöttünk van. Az új hét első napja vasárnap, mindig vasárnapkal kezdődik a hét, Jézus Krisztus feltámadására emlékeztet bennünket, az új élet kezdetére! Az Irgalmasok élete szempontjából legalább tudjanak róla: szerdán **Piő Atyának volt a névnapja**, aki irgalmas rendi szerzetes, csütörtökön **Gellért testvér névnapja**, szombaton **Damján testvér névnapja**. Csupa Irgalmas rendi szerzetes ezen a héten.

Ma Páli Szent Vince ünnepnapja van. Vasárnap miatt ezt külön nem tudjuk ünnepelni. Ő volt az Irgalmas Rendi nővérek alapítója. A mi kórházunkban 1950-ig szinte teljes egészében ők szolgálták a betegeket. Micsoda más volt az. Akkor nem gondoltak arra, hogy az ő szolgálatuk jó. Ma már fájdalommal tudja mindenki, hogy volt jobb.

Most gondoljunk közösségünk meghatározó tagjára, Jocira, aki mélyről és messziről jött föl és haza! Amit az orvosok tudtak, azt megtették, öt műtét hat hét alatt embert próbáló, de a fiatalember mindent kibír! Reméljük, hogy lesz elég lelki ereje és elegendő lesz az immunrendszere ahhoz, hogy új élete felépüljön. **Most különösen rá gondoljunk! Imádkozzunk érte a megújulásáért és élete kiteljesedéséért!**

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Urunk, Istenünk, szolgáljon ez a mennyei misztérium testünk és lelkünk megújulására, hogy az örök dicsőségben társörökösei legyünk Fiadnak, akinek halálát hirdetjük és vele együtt szenvedünk, aki él és uralkodik mindörökkön örökké. **Amen**

Szentmise befejezése: